

تأثیر مدیر پروژه بر فرایندهای برنامه‌ریزی

عبدالحکیم کوچکی

این نوشتار برداشت آزاد از مقاله‌ای است با عنوان

The Impact of the Project Manager on Project Management Planning Processes

که در شماره سپتامبر ۲۰۰۲ جورنال مدیریت پروژه چاپ شده است. برای اطلاعات بیشتر به اصل مقاله رجوع شود.

چکیده

موفقیت پروژه در گرو برنامه‌ریزی و اجرای درست آن است. برنامه‌ریزی ضعیف به اجرا و کنترل شایسته و دست‌یابی به هدفهای پروژه نمی‌انجامد. هدف این مقاله، ارزیابی تاثیر مدیر پروژه بر کیفیت فرایندهای برنامه‌ریزی پروژه برابر با ^۹ حوزه دانش تعریف شده در استاندارد «دفتر دانش مدیریت پروژه»^۱ و شناخت روش‌های افزایش اثربخشی مدیریت است. همکاران این پژوهش، فرایندهای برنامه‌ریزی این استاندارد را که برای مدیریت درست پروژه لازم است، بررسی کردند. این بررسی نشان می‌دهد کیفیت برنامه‌ریزی در حوزه‌های مدیریت ریسک و مدیریت ارتباطات از دیگر حوزه‌ها پایین‌تر است. علت این امر آن است که ابزارها و راهکارهای رسمی ارتباط با ستاد در دست مدیران پروژه نیست، و مدیران ستادی نیز ابزارها و راهکاری لازم برای مشارکت مؤثر در فرایندهای مدیریت ریسک کیفیت فرایندهای برنامه‌ریزی پروژه در گرو طراحی راهکارهای نوین برای ارتباطات و آموزش مدیران ستادی است.

پیش‌گفتار

معیارهای موفقیت پروژه عبارتند از توانایی تکمیل پروژه برابر مشخصات فنی، زمان، و هزینه تعیین شده، و نیز خشنودی مشتریان و هموندان. برای تکمیل درست پروژه، برنامه‌ریزی و اجرا هر دو باید درست انجام شوند. کنترل پروژه، یک نظام دیده‌بانی است که با تشخیص انحراف اجرا از برنامه و اصلاحات لازم، پروژه را به راه درست می‌آورد. درباره کنترل پروژه مطالب زیادی نوشته شده ولی بیشتر آنها مربوط به مرحله اجرا است که در جین آن، برنامه‌پژوه به عنوان شاخص ارزیابی پیشرفت پروژه به کار می‌رود. دلیل اصلی کمبود مطلب درباره کنترل پروژه در دوران برنامه‌ریزی این است که تعریف شاخصی برای سنجش پیشرفت پروژه در این مرحله کاری است دشوار. ممکن است گفته شود این شاخص را می‌توان از روی خواسته‌های هموندان تعریف کرد. ولی خواسته‌های هموندان در چارچوب نیازهای ستادی تعیین می‌شود حال آنکه برنامه‌ریزی بهزبان پارامترهای فنی بیان می‌گردد، از آنجا که در این دو بخش «واحدهای اندازه‌گیری» متفاوتی به کار می‌رود، مقایسه آنها دشوار است. با وجود دشواریهای کنترل و ارزیابی، درستی برنامه‌ریزی و فراهم‌آوری ابزارهای بهبود کیفیت آن، اهمیت فراوان دارد.

هدف این نوشتار ارزیابی تأثیر مدیر پروژه بر کیفیت فرایندهای برنامه‌ریزی پروژه (در چارچوب آموزه‌های دفتر داشت مدیریت پروژه)، و چگونگی افزایش کارایی این تأثیر است. برای ارزیابی کیفیت اجرای فرایندهای برنامه‌ریزی، باید برونداد اصلی آن فرایندها ارزیابی شوند. برای نمونه، برونداد اصلی فرایند تعریف دستورکار (Scope definition) پروژه، فهرست رده‌بندی کارها (WBS) است. جدول ۱ برونداد اصلی فرایندهای برنامه‌ریزی را نشان می‌دهد.

پژوهش

برای ارزیابی گستره درگیری مدیر پروژه در فرایندهای برنامه‌ریزی و کیفیت آن یک پژوهش میدانی انجام شد. دشواری اصلی در طراحی این پژوهش، یافتن روشی برای ارزیابی گستره فرایندهای برنامه‌ریزی در پروژه‌ها و میزان کیفیت آنها بوده است. از این رو فرض کردیم کیفیت هر فرایند، تابعی است از بسامد (فرکانس) کاربری آن فرایند در به دست آوردن برونداد اصلی آن. این فرض از نظریه منحنی یادگیری گرفته شده که بهبود مستمر هر فرایند را تابعی از بسامد کاربری آن می‌داند.

برونداد اصلی	فرایندهای برنامه‌ریزی	حوزه داشت
برنامه پروژه	تهیه برنامه پروژه	همسازی Integration
دستاوردهای پروژه Deliverables فهرست رده‌بندی کارها WBS	برنامه‌ریزی دستورکار تعریف دستورکار	دستورکار Scope
فعالیتهای پروژه نمودار گانت یا پرت تخمین زمان فعالیت تقویم آغاز و پایان فعالیت	تعریف فعالیت نوبت فعالیت تخمین زمان فعالیت تدوین جدول زمان‌بندی	زمان
منابع مورد نیاز فعالیت هزینه منابع بودجه زمان‌بندی شده	برنامه‌ریزی منابع تخمین هزینه بودجه بندی هزینه	هزینه
برنامه مدیریت کیفیت	برنامه‌ریزی کیفیت	کیفیت
واگذاری نقشه‌ها و مسئولیتها تخصیص کارکنان پروژه	برنامه‌ریزی سازمانی به کارگیری کارکنان	منابع انسانی
برنامه مدیریت ارتباطات	برنامه‌ریزی ارتباطات	ارتباطات
برنامه مدیریت ریسک لیست ریسک دسته بندی ریسکهای پروژه فهرست اولویتهای ریسکهای کمی برنامه واکنش به ریسک	برنامه‌ریزی مدیریت ریسک ریسک شناسائی ریسک آنالیز کیفی ریسک آنالیز کمی ریسک برنامه‌ریزی واکنش به ریسک	ریسک
برنامه مدیریت تدارکات استناد تدارکات	برنامه‌ریزی تدارکات برنامه‌ریزی درخواست	تدارکات

جدول ۳: کیفیت فرایندهای برنامه‌ریزی در حوزه‌های گوناگون دانش از روی راهنمای PMBOK

امتیاز برونداد اصلی		فرایندها		حوزه دانش
استاندارد (STD)	میانگین	کیفیت	نام	
۱/۱	۴	۴	تهیه برنامه پروژه	همسازی
۰/۹	۳/۸	۴/۱ ۳/۶	برنامه‌ریزی دستورکار تعریف دستورکار	دستورکار
۰/۷	۲/۹	۴/۱ ۳/۴ ۴/۲ ۴/۰	تعریف فعالیت نویتبندی فعالیت تخمین زمان فعالیت تهیه زمانبندی	زمان
۱/۰	۲/۳	۲/۷ ۲/۰ ۲/۲	برنامه‌ریزی منابع تخمین هزینه بودجه‌بندی هزینه	هزینه
۱/۲	۲/۹	۲/۹	برنامه‌ریزی کیفیت	کیفیت
۰/۹	۲/۷	۲/۸ ۲/۶	برنامه‌ریزی سازمانی به کارگیری کارکنان	منابع انسانی
۱/۱	۲/۳	۲/۳	برنامه‌ریزی ارتباطات	ارتباطات
۱/۲	۲/۳	۲/۲ ۲/۸ ۲/۰ ۲/۳ ۲/۳	برنامه‌ریزی مدیریت ریسک شناسایی ریسک آنالیز کیفی ریسک آنالیز کمی ریسک برنامه‌ریزی واکنش به ریسک	ریسک
۱/۲	۲/۳	۲/۳ ۲/۳	برنامه‌ریزی تدارکات برنامه‌ریزی درخواست	تدارکات

در این پژوهش از ۲۸۲ تن مدیران پروژه و افراد پروژه‌کار نظرسنجی شده است. برای ارزیابی بسامد کاربری بروندادهای گوناگون، در نظرسنجی خود از مقیاس جدول ۲ بهره گرفتیم:

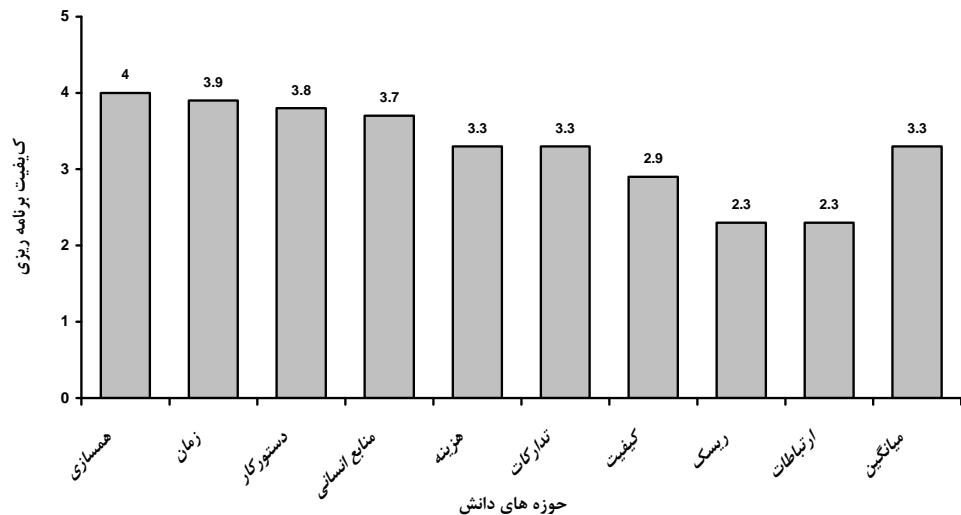
جدول ۲: امتیازبندی فرایندها

امتیاز	بسامد به دست آمدن برونداد فرایند
۵	همیشه
۴	بیشتر اوقات
۳	میانه
۲	کمتر اوقات
۱	بسیار کم
۹	برونداد این فرایند به پروژه‌هایی که من در آنها کار می‌کنم ربط ندارد
۰	نمی‌دانم این برونداد به دست می‌آید یا نه

فسرده نتایج نظرسنجی در جدول ۳ آمده است. می‌بینیم کیفیت فرایندها از پایین ترین حد یعنی ۲ برای آنالیز کیفی ریسک هر فعالیت تا بالاترین حد یعنی ۴/۲ برای تخمین زمان هر فعالیت، متغیر است. به سخن دیگر، آنالیز کیفی ریسک بسیار کم انجام می‌شود. میان کیفیت بروندادها در یک حوزه دانش خاص، همبستگی زیادی به چشم می‌خورد. برای نمونه، کیفیت همه فرایندهای ریسک زیر ۲/۹ است در حالی که کیفیت همه فرایندهای دستور کار (scope) بالای ۳/۵ است. کیفیت هر حوزه دانش از روی میانگین کیفیت فرایندهای آن حوزه به دست می‌آید. نمودار ۱ روند نزولی امتیازها را نشان می‌دهد.

شدند:

- حوزه‌های با کیفیت بالا (امتیاز حدود ۴) مانند همسازی، دستورکار، زمان، و منابع انسانی.
- حوزه‌های با کیفیت میانه (امتیاز حدود ۳) مانند هزینه، کیفیت، و تدارکات.
- حوزه‌های با کیفیت کم (امتیاز حدود ۲/۳) مانند ریسک و ارتباطات.

است تا یقین شود پیمانکاران بیرونی همه نیازمندیها را برآورده می‌سازند. این در حالی است که گاه شماری از کارکنان بی‌آن‌که شناختی بر فرایندهای مدیریت ریسک داشته باشند روی یک بسته کاری معین کار می‌کنند. حال اگر مدیر پرروژه نیز توانایی برانگیختن آنها به این شناخت را نداشته باشد، اجرای موثر فرایندهای مدیریت پرروژه ناممکن می‌شود. به سخن دیگر، برای انجام شایسته یک فرایند مشخص، باید همه افراد درگیر در آن فرایند، شناخت لازم از آن را داشته باشند.

با فرض این‌که مدیر پرروژه مسئول همه فرایندهاست، در جدول ۴ فرایندهای برنامه‌ریزی برحسب این‌که چه کسی (مدیر پرروژه یا مدیر ستادی) بیشتر درگیر آن است، دسته‌بندی شده‌اند. بر سر هم، در یک سازمان ماتریسی، مدیر ستادی مسئول انجام بسته‌کاری خاص واحد خودش است در صورتی‌که مدیر پرروژه با بسته‌های کاری که اساساً یکپارچه هستند سروکار دارد. برای نمونه، مدیر ستادی مسئولیت اصلی تعریف فعالیت را دارد حال آن‌که مدیر پرروژه باید تمام فعالیتها را به صورت یکپارچه نویتبندی کند.

چنان‌که در جدول می‌بینیم، کیفیت فرایندهای برنامه‌ریزی دو حوزه مدیریت ریسک و مدیریت ارتباطات کمتر از فرایندهای دیگر است. از آنجا که مدیریت ریسک بخشی از دفتر دانش مدیریت پرروژه است و در آزمون مدیریت پرروژه حرفه‌ای (PMP) درباره آن پرسیده می‌شود، ممکن است گمان رود مدیران پرروژه با آن آشنایی دارند. ولی مدیران ستادی آموزش رسمی مدیریت ریسک ندیده‌اند و چندان آشنایی با آن ندارند. بنابراین شگفت نیست که در واکاوی نتایج به دست آمده از پرسش‌نامه‌ها می‌بینیم مدیران ستادی در اجرای فرایندهای مدیریت ریسک، کمتر درگیر هستند. پژوهش‌های ما و دیگران نشان می‌دهد درگیر شدن تنها مدیران پرروژه با اجرای

کاوش و بررسی

با فرض این‌که برای تکمیل موفقیت‌آمیز پروژه، همه فرایندهای هر ۹ حوزه دانش باید دارای کیفیت بالا باشند، درباره روشهای بهبود حوزه‌های با عملکرد ضعیف، گفت و گو می‌کنیم: عملکرد یک حوزه خاص، تابعی است از دانش مدیر پرروژه و کسان دیگری که در یک فرایند خاص درگیر می‌شوند (مانند مدیران ستادی). نیز تابعی است از توانایی اثرباره‌داری مدیر پرروژه در یک حوزه و فرایندهای وابسته به آن.

بر سر هم، مدیران ستادی مسئول اجرای درست بسته‌های کاری مشخصی هستند که به آنان واگذار شده است در حالی که مدیر پرروژه مسئول همسازی آن بسته‌های کاری و بسته‌های کاری زیربنایی است. برای نمونه، مدیر پرروژه بهشت درگیر فرایند تهیه WBS برای کل پرروژه و مسئول بی‌چون و چرای آن است. در حالی که فرایندی مانند آنالیز کیفی ریسک که باید برای هر بسته کاری جداگانه انجام شود نیازمند درگیر شدن مدیران ستادی و مسئولان اجرای آن بسته کاری است (با فرض سازمان ماتریسی). بنابراین برای اجرای درست یک فرایند، همه بخش‌های درگیر باید روشهای مدیریت ریسک را بدلاً باشند.

منظور از بدلاً بودن، شناخت دروندادها، ابزارها و تکنیکهای به کار رفته، و بروندادهای مطلوب فرایند است. بدون چنین شناختی، نمی‌توان فرایندهای مدیریت ریسک یا دیگر فرایندها را به طور مؤثر در بسته‌های کاری یا مدیریت همسازی به کار بست. مدیر پرروژه‌ای که در ساختار ماتریسی کار می‌کند، برخی از بسته‌های کاری را با کمک پیمانکاران درونی (که همان مدیران ستادی باشند) انجام می‌دهد و دیگر بسته‌ها را در چارچوب فرایندهای مدیریت تدارکات، از منابع بیرونی فراهم می‌کند. پیمانهای بیرونی (برخلاف پیمانهای درونی) نیاز به امضای استاد رسمی دارد. بنابراین دقت زیادی لازم

برابر راهنمای دفتر دانش مدیریت پژوهه، در فرایند برنامه‌ریزی ارتباطات، با توجه به نیاز هریک از هموندان به اطلاعات مربوط خودشان، تعیین می‌شود چه کسی در چه زمانی به چه اطلاعاتی نیاز دارد و این اطلاعات چگونه در اختیار او گذاشته می‌شود. این حوزه از نظر برنامه‌ریزی شاید دشوارترین بخش کار مدیر پژوهه باشد زیرا او باید نیازهای اطلاعاتی کنونی و آتی تمام هموندان را گردآوری کند ولی برای انجام این کار تکنیکها و ابزارهای محدودی در دسترس ندارد. راهنمای دفتر دانش مدیریت پژوهه تنها یک ابزار غیر ساختاری پیشنهاد می‌کند که واکاوی هموندان نام دارد. کمبود ابزار درست، و در دسترس نبودن آنها، و همچنین وظفه سخت تعیین نیازهای آینده هموندان، فرایند برنامه‌ریزی ارتباطات را بسیار پیچیده می‌کند.

حوزه‌های مدیریت هزینه، کیفیت، و تدارکات دارای کیفیت میانه هستند. از جدول ۴ می‌توان تشخیص داد برای اجرای درست هر فرایند، کدام مدیر به بیشترین شناخت نیاز دارد. در حوزه مدیریت کیفیت، رهبری با مدیر پژوهه و در حوزه مدیریت تدارکات این مسئولیت با مدیر ستادی است. در حوزه مدیریت هزینه هردو باهم درگیر هستند. بنابراین کلید موفقیت در این حوزه‌ها، برگزاری برنامه‌های آموزشی به فراخور مسئولیت‌های این مدیران در هریک از حوزه‌های یادشده است..

نتیجه‌گیری

مدیر پژوهه به عنوان کسی که پاسخ‌گویی موفقیت کلان پژوهه است، باید بتواند بر دشواریهایی که در سر راه اجرای درست فرایندهای برنامه‌ریزی پدید می‌آیند چیره شود. برای انجام این کار، مدیر پژوهه باید بدایندهایی را که اثر منفی بر تکمیل موفقیت آمیز پژوهه دارند شناسایی و برای کاهش آثار آنها برنامه اصلاحی مشخص طراحی کند.

در برخی حوزه‌ها مانند ارتباطات و کیفیت، جامعه مدیریت پژوهه باید تکنیکها و ابزارهای بهتری برای پشتیبانی از کوشش‌های مدیر پژوهه فراهم آورد. در دیگر حوزه‌ها مانند ریسک و هزینه، باید بر آموزش مدیران ستادی تاکید بیشتری شود تا آنها بتوانند تکنیکها و ابزارهای مربوطه را به کار گیرند. به سخن دیگر، مدیران ستادی باید دانش مدیریت پژوهه را فرا گیرند. مدیر پژوهه به تنهایی نمی‌تواند بار سنگین چنین تحول بینایی در فرهنگ سازمان را به دوش بکشد. برای انجام این کار پشتیبانی مدیران رده‌بالای سازمان لازم است و حتی شاید لازم باشد این تحول به‌چشم یک پژوهه دیده شود.

فرایندهای مدیریت ریسک، موفقیت چندانی برای پژوهه بهبار نمی‌آورد..

جدول ۴: ردیابی فرایندها بر حسب نقش مدیر پژوهه و مدیران ستادی

کیفیت حوزه دانش	حوزه دانش	مدیر پژوهه	مدیر ستادی
زیاد	زمان	تقویت فعالیت تخمین زمان-پندی	تقویت فعالیت تخمین زمان
	منابع انسانی	برنامه‌ریزی سازمانی	به کارگیری کارکنان
	هزینه	بودجه‌بندی هزینه	تخمین هزینه
	میانه	تدارکات	برنامه‌ریزی تدارکات برنامه‌ریزی درخواست
کم	ارتباطات	برنامه‌ریزی ارتباطات	برنامه‌ریزی ریسک آنالیز کیفیت آنالیز کمی برنامه‌ریزی

در حوزه ارتباطات، وضع این‌گونه نیست زیرا فقط فرایند برنامه‌ریزی آن (برنامه‌ریزی ارتباطات) یک بسته کاری یک‌پارچه است که مدیر پژوهه بیشتر با آن سروکار دارد. اگر چه مدیران ستادی نیز باید در فرایند برنامه‌ریزی ارتباطات درگیر باشند، ولی مدیر پژوهه است که باید تلاشها را رهبری و هدایت نماید و درباره کاربرد ابزارها و تکنیکهای این فرایند، روش‌نامه‌های کارامد در اختیار داشته باشد. بنابراین، دلیل اصلی عملکرد ضعیف این حوزه، کمبود شناخت مدیر ستادی نیست و باید در جای دیگری دنبال آن بگردیم.